

3. Малівський А. М. Незнаний Декарт: антропологічний вимір у філософствуванні: монографія, Дніпро: Герда, 2019. 300с.
4. Carter Brandon. Large number coincidences and the anthropic principle in cosmology. Confrontation of cosmological theories with observational data; Dordrecht, D. Reidel Publishing Co., 1974, p. 291-298.
5. Delbruck Max Aristotle – totle – totle, 1971, p. 50-55.
6. Dyson Freeman Disturbing the Universe, New York, Harper & Row, 1979.
7. Hoyle Fred The Universe: Past and Present Reflections, Annual Review of Astronomy and Astrophysics, 20 (1982), p. 1–35.
8. Mayr Ernst 1988, Toward a New Philosophy of Biology: Observations of an Evolutionist, Cambridge, MA: Harvard University Press. 555 p.

ХАРЛАМОВА О.М., *старший викладач*

ВОЛОШИНА О.М., *здобувачка освіти*

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК ЯК СУСПІЛЬНИЙ ПРОГРЕС ТА ВИКЛИК ЛЮДСЬКИМ ЦІННОСТЯМ

У людей різних національностей, із різних країн, міст чи сіл своя культура та свої традиції. Технологічний прогрес поступово зростає та стає частиною людського побуту.

У розвитку суспільства в галузі технологій ведеться боротьба нового сприйняття зі старими звичками.

Людина - дуаліст, вона хоче і намагається осмислити навколишній світ, пристосовується, роблячи висновки з отриманої інформації. Вона шукає сенс життя в поставлених цілях, знаходячи себе в комфортній галузі, яку їй легко зрозуміти та сприйняти. Звичайно, людині хочеться

залишити в цій галузі свій слід. Скільки людей, стільки слідів. З розвитком суспільства дедалі більше людей мають таку можливість і кількість слідів зростає, кожен слід, своєю чергою, трохи змінює напрям цього розвитку, доводячи результати зростання прогресу до швидкості геометричної прогресії.

Людське сприйняття, що відображається в культурі та цінностях, живить і живиться загальним прогресом, ідеями, породжуючи нові парадигми, які суперечать і конфліктують між собою, іноді доповнюючи і підтверджуючи один одного, перетворюючись на щось нове, що є тільки тут і зараз.

Автоматизація, внаслідок розвитку технологій, перетворюють пошук сенсу та мети на більш доступну нішу сприйняття. Нам не важко знайти книгу або фільм, дізнатися щось, ми не витратимо на це багато сил, а це і є ті маленькі цілі, з яких складається наш сенс життя і існування.

На хімічному рівні у нашому мозку є дофамін. Він є елементом системи нагороди. Він виробляється, до і після того, як ми зазнали емоції чи відчуття, які особисто ми вважаємо позитивними. Отримання нової інформації, внаслідок задоволення цікавості, теж сприяє його активному виробленню. Але що простіше нам дістається нагорода, то менше в ній цінності. Ми підсвідомо навіть не сприймаємо це як роботу, яка вимагає винагороди і великої кількості цієї нагороди не отримуємо. А що менше нагорода, то менше бажання її отримати.

Наразі бажання отримати нову інформацію у людини з'являється рідко і це всіма силами намагається змінити система освіти, даючи додаткові стимули: візуальні нагороди у вигляді оцінок, стимуляція небезпеки та її подолання у вигляді іспитів, тестів, контрольних, обмежений список на гарні місця тощо.

Виховання теж відіграє важливу роль у сприйнятті світу та його аналізі. Воно розставляє точки концентрації на певних речах, таких як

поведінка (не груби), увага (якщо пожежа, подзвони...), адаптація (будь привітна) тощо

З самого дитинства ми отримуємо велику кількість несвідомої та усвідомлено оформленої інформації та продовжуємо її отримувати протягом усього нашого життя. Ми асимілюємо з навколишнім світом, намагаючись не втратити зв'язок із минулим, яке нам нагадують люди поряд, близькі. Людське життя досить довге, щоб пам'ятати.

З початку XXI століття особливо швидко відбуваються фундаментальні зміни і дедалі частіше неможливе стає реальністю і навіть буденністю. Культура та традиції розвиваються набагато повільніше і іноді навіть стримують технологічний розвиток або спотворюють його.

Плоди асиміляції високих технологій та культури, яка не змінювалася поколіннями, зріють вже зараз. Від нас залежить те, якими вони будуть.

Не можна забувати історію, не можна її переписувати та коригувати. Не можна втрачати свою культурну індивідуальність на користь чогось нового, потрібно вдосконалювати своє.

Наприклад, наша чудова вишиванка. Сукні та сорочки, вишиті найнеймовірнішими візерунками. Справді гарний одяг. Але ходять у ній мало і в основному на свята. Це має бути так. Можна ж ходити завжди. Згадати значення орнаментів та більше уваги приділити навчанню вишивці у школі, щоб навіть у вік досконалих технологій люди вміли не лише друкувати.

Розвиток технологій не повинен означати втрату зв'язку з минулим. Це саме розвиток, а розвиток передбачає адаптацію, а не заміну. Людина не може ігнорувати зміни, за своєю суттю вона – творець. Створення чогось нового завжди буде її основною метою.

Потрібно тільки не забувати та використовувати пам'ять як основу технологічного та культурного прогресу. І, створивши новий світ, стати в ньому краще, але не втратити свого початкового задуму.

Список використаних джерел

1. Аллахвердов В.М. Сознание как парадокс. (Экспериментальная психология). Т.1. – СПб.: Изд-во ДНК, 2000. 528с.
2. Майков В.В., Козлов В.В. Слово об учителе // Психология педагогического мышления: теория и практика. М.: ИПРАН, 1999. 106

ХАРЛАМОВА О.М., *старший викладач*

ЛАЗОРЕНКО М.О., *здобувач освіти*

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

МОВА ТА КОМУНІКАЦІЯ В ІНФОРМАТИВНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Основна функція мови – це комунікація. Особливо у сучасному інформаційному суспільстві. Комунікація – взаємодія між людьми за допомогою спілкування. Є важливим чинником існування суспільства.

Інформаційне суспільство – це новий рівень розвитку суспільства, в якому використання і споживання інформації стає визначальним у всіх сферах суспільного буття (економіці, політиці, культурі). Тому що людина – істота суспільна. Вона може и повинна спілкуватись з іншими членами цього суспільства, використовуючи спільну мову.

В світі останніх подій мовне питання в інформаційному просторі значно змінилося. Зріс інтерес, до української мови, а тому прогрес переходу пришвидшився. Суспільство з різних причин переходило на державну мову. Імідж держави та її мови у світовому інформаційному і культурному середовищі автоматично визначає частка присутності в Інтернеті. Бо Інтернет зручний і допустимий спосіб поширення і